05/08/2023

Φθιώτιδος Συμεών: «Η Παναγία Μητέρα μας καθιστά όλους αδέλφια»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Ολοκλήρωσε τον πρώτο κύκλο των Ιερών Παρακλήσεων στην Υπεραγία Θεοτόκο ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών χοροστατώντας σε Ιερές Μονές της κανονικής του δικαιοδοσίας.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών χοροστάτησε στις Ιερές Παρακλήσεις διαδοχικά: στην Ιερά Μονή Αγίων Αναργύρων Αταλάντης, στην Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αγίας Μαρίνης Λοκρίδος, στην Ιερά Μονή Παναγίας Φανερωμένης (Ελεούσης) Ξυνιάδος και στην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Λιβανατών.

Στο κήρυγμά του στην Μονή Αγίων Αναργύρων Αταλάντης ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών αναφέρθηκε «***στο παρακλητικό ήθος, το οποίο κομίζουν στην ζωή μας οι Παρακλήσεις στην Υπεραγία Θεοτόκο και πως αυτό το ήθος της παρακλήσεως μπορεί να μεταμορφώσει τον σύγχρονο τρόπο της ζωής μας μέσα στον ταραγμένο κόσμο, στον οποίο βρισκόμαστε***».

Στην **Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Αγίας Μαρίνης Λοκρίδος** ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών αναφέρθηκε «στην εκκλησιολογική διάσταση των Ιερών Ακολουθιών των Παρακλήσεων», επικεντρώνοντας στο γεγονός ότι *«ενώ προσευχόμαστε στο α΄ενικό πρόσωπο στις διατυπώσεις της ιερής υμνολογίας, παρά ταύτα προσεύχεται όλη η Εκκλησία εν ενί στόματι και μιά καρδία, και με αυτόν τον τρόπο οι παρακλήσεις μας οδηγούν από τον ατομικό τρόπο προσευχής στον κοινοτικό και εκκλησιαστικό. Η Ιερά Παράκληση αποτελεί τον ιδεότυπο της συμπεριληπτικής κοινότητας»,* τόνισε χαρακτηριστικά ο κ. Συμεών.

Στην **Ιερά Μονή Παναγίας Φανερωμένης Ξυνιάδος** ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών αναφέρθηκε «στην ανοιχτή αγκαλιά της Παναγίας μας, η οποία αποτελεί την μόνη απάντηση στο πρόβλημα της διάσπασης και του κατακερματισμού των διαπροσωπικών σχέσεων και στην υπέρβαση κάθε διαφοράς και εχθρότητας μέσα από την αδελφοσύνη, που γεννά η σχέση μας με την Παναγία. Η Παναγία Μητέρα μας καθιστά όλους αδέλφια».

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στην **Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως Σωτήρος Λιβανάτων** τόνισε ότι *«η κραυγή της Παρακλήσεως μας αποκαλύπτει ότι ο πιστός άνθρωπος δεν αναζητά βοήθεια και καταφυγή στην ισχύ και στην δύναμη αυτού του κόσμου, ούτε σε δυνάμεις μαγικές, μεταφυσικές ή δήθεν υπερβατικές, αλλά στο πρόσωπο της τελείας αγάπης, της τελείας σεμνότητας, της τελείας ταπεινότητος, που είναι το πρόσωπο της Παναγίας μας. Η Παναγία μας ούτε για τον Υιό της καυχήθηκε ποτέ ούτε όμως και λογάριασε ποτέ τα αμαρτήματα και ανομήματά των ανθρώπων, ακόμη και των σταυρωτών του Υιού της. Η Παναγία μας αγαπά όχι επειδή, αλλά παρόλο. Μας αγαπά μέσα στην σαβούρα και τα χάλια μας αρκεί να την καταθέτουμε ταπεινά το σκοτάδι της ύπαρξης μας και να αναζητούμε το φως του Χριστού μόνο μέσα από Αυτήν»*.

Ο Σεβασμιώτατος είχε την χαρά της επικοινωνίας με τις αδελφότητες των Ιερών

λουθίες.